

**The Ministry of Education and Science of Ukraine
Lviv Polytechnic National University
State Enterprise “Scientific-Research Institute for Metrology
of Measurement and Control System”
Academy of Technical Sciences of Ukraine
Academy of Metrology of Ukraine
Agency for Higher Education of Republic of Srpska
(Bosnia and Herzegovina)
Technical University of Varna (Bulgaria)**

QUALITY MANAGEMENT IN EDUCATION AND INDUSTRY: EXPERIENCE, PROBLEMS AND PERSPECTIVES

**PROCEEDINGS
OF THE V INTERNATIONAL SCIENTIFIC PRACTICAL CONFERENCE**

May 20–21, 2021

Lviv – 2021

Міністерство освіти і науки України
Національний університет “Львівська політехніка”
Державне підприємство “Науково-дослідний інститут метрології
вимірювальних і управляючих систем”
Академія технічних наук України
Академія метрології України
Агенція вищої освіти Республіки Сербської
(Боснія і Герцеговина)
Технічний університет – Варна (Болгарія)

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ В ОСВІТІ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

**ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ
У МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

20–21 травня 2021 року

Львів – 2021

УДК 371:351.851; 621.002.56; 681.2.08; 006.91

ББК 32.811

У 685

ОРГАНІЗАТОРИ:

Міністерство освіти і науки України
Національний університет «Львівська політехніка»
Державне підприємство «Науково-дослідний інститут метрології
вимірювальних і управляючих систем»
Академія технічних наук України
Академія метрології України
Агенція вищої освіти Республіки Сербської
(Боснія і Герцеговина)
Технічний університет – Варна (Болгарія)

КООРДИНАТОРИ КОНФЕРЕНЦІЇ:

Національний університет «Львівська політехніка»:
Інститут комп'ютерних технологій, автоматики та метрології
Кафедра інформаційно-вимірювальних технологій
Державне підприємство «Науково-дослідний інститут метрології
вимірювальних і управляючих систем».

У 685 **Управління якістю** в освіті та промисловості: досвід, проблеми та перспективи: тези доповідей V Міжнародної науково-практичної конференції, 20–21 травня 2021 року / Відп. за випуск М. М. Микийчук – Львів: ЛА «Піраміда», 2021. – 208 с.

ISBN 978-966-441-654-9

У виданні зібрано тези доповідей конференції, присвяченої науково-технічним проблемам управління якістю у галузі освіти та промисловості.

This is a collected book of proceedings of the conference considering the scientific and technical problems of quality management in the field of education and industry.

Відповідальний за випуск М. М. Микийчук

Матеріали подано в авторській редакції

ISBN 978-966-441-654-9

© Національний університет
«Львівська політехніка», 2021
© ЛА «Піраміда», 2021

ЗМІСТ

ПЛЕНАРНЕ ЗАСІДАННЯ

<i>Бобало Ю., Жук Л., Микийчук М., Стадник Б., Бубела Т.</i> СИСТЕМА ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ СТРУКТУРНИХ ПІДРОЗДІЛІВ ТА НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ У ЗАКЛАДАХ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	13
<i>Vobrek M., Ivanovic M.</i> KNOWLEDGE MANAGEMENT AS A TOOL FOR MANAGEMENT QUALITY IMPROVEMENT	14
<i>Паракуда В., Кізлівський І., Шпак О., Копча М., Бубела І.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ НАЦІОНАЛЬНИХ СТАНДАРТІВ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИМІРЮВАННЯ УЛЬТРАЗВУКОВИХ ПАРАМЕТРІВ	16
<i>Күзь М., Заміховський Л., Шульга В.</i> МОДЕЛЮВАННЯ ТЕПЛОТИ ЗГОРЯННЯ ПРИРОДНОГО ГАЗУ	18
<i>Кабаков Ю.</i> ПРАЦЮЮЧА СИСТЕМА МЕНЕДЖМЕНТУ ТА КВАЛІФІКОВАНИЙ ПЕРСОНАЛ – ВАГОМІ ЧИННИКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ	20
<i>Медведєва Н.</i> СИСТЕМНИЙ ПІДХІД ДО ЕНЕРГОМЕНЕДЖМЕНТУ	22
<i>Naumovych O.</i> QUALITY MANAGEMENT SYSTEM IMPLEMENTATION FOR MEDICAL DEVICE PROJECTS AT THE SOFTWARE DEVELOPMENT COMPANY	23

СЕКЦІЯ 1

УПРАВЛІННЯ ЯКІСТЮ В ОСВІТІ: ДОСВІД, ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

<i>Балака Є., Лючков Д., Резуненко М.</i> ОРГАНІЗАЦІЙНІ ЗАСАДИ ПІДВИЩЕННЯ РІВНЯ ОСВІТИ В СІЛЬСЬКИХ ШКОЛАХ	25
<i>Білик Б.</i> МОЖЛИВОСТІ НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ ПРИ ВИВЧЕННІ ДИСЦИПЛІНИ «НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ І МАТЕРІАЛИ В ГАЛУЗІ».....	27
<i>Братко М.</i> СТРАТЕГІЇ ПІДВИЩЕННЯ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТІ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ В УМОВАХ ФАХОВОГО КОЛЕДЖУ	28
<i>Ваврик Р.</i> ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ВІЙСЬКОВОГО ДИРИГЕНТА ДО МАЙБУТНЬОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	30
<i>Гейхман З.</i> РОЛЬ РОБОТОДАВЦІВ У ПІДВИЩЕННІ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ВИПУСКНИКІВ ЗАКЛАДІВ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ: СУЧАСНИЙ ПОГЛЯД	32
<i>Гелеш А.</i> НОВА ПАРАДИГМА АКРЕДИТАЦІЇ ОСВІТНИХ ПРОГРАМ ЯК СКЛАДОВА СИСТЕМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ	34
<i>Гладка О., Карпович І., Трачук Т.</i> ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ З ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ.....	37
<i>Гладун С., Логун О.</i> АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ І ВИПУСКНИКІВ ТЕХНІЧНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	38
<i>Горячева К., Горячев Є.</i> КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ РОЗВИТКУ ДОСЛІДНИКІВ	40
<i>Звоненко О.</i> ЯКІСТЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ В ЄВРОПЕЙСЬКОМУ ПРОСТОРІ	42

<i>Карлінська Я.</i> ПРОФЕСІЙНИЙ РОЗВИТОК ПЕДАГОГА ЗАКЛАДУ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ НА ЗАСАДАХ ЛІДЕРСТВА	44
<i>Kindrat I., Savyak O., Kindrat H., Kostushun Z., Ersteniuk H.</i> LIFELONG LEARNING RESOURCES FOR PHYSICIANS	46
<i>Коваленко С., Ткаченко О., Ромелашвілі О.</i> ДОСЛІДЖЕННЯ АКТУАЛЬНОСТІ КОМПОНЕНТ ОСВІТНЬОЇ ПРОГРАМИ ЯКІСТЬ, СТАНДАРТИЗАЦІЯ ТА СЕРТИФІКАЦІЯ	48
<i>Костик А., Братко М.</i> ВПЛИВ ІННОВАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ НА ФОРМУВАННЯ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ	50
<i>Красильникова Г., Длугунович Н.</i> ПЕРЕВІРКА КВАЛІФІКАЦІЙНИХ РОБІТ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ НА НАЯВНІСТЬ АКАДЕМІЧНОГО ПЛАГІАТУ ЗА ДОПОМОГОЮ ПРОГРАМНО-ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ.....	52
<i>Кушнір Л.</i> ДУАЛЬНА СИСТЕМА ОСВІТИ ЯК ЗАПОРУКА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ	54
<i>Минич Ю., Луценко І.</i> ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ ДЛЯ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ В СУЧАСНИХ УМОВАХ	56
<i>Назарова О., Осадчий В., Купченко О.</i> РОЗРОБКА ЛАБОРАТОРНОГО ОБЛАДНАННЯ ДЛЯ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ТА НАВЧАЛЬНОГО ПРОЦЕСУ.....	57
<i>Нестеренко Г., Музикін М., Бібік С.</i> ШЛЯХИ РОЗВИТКУ СИСТЕМИ «ІНДИВІД – СОЦІАЛЬНА ГРУПА – СУСПІЛЬСТВО»	59
<i>Попова Ю.</i> ЯКІСТЬ НАДАННЯ ОСВІТНІХ ПОСЛУГ ЯК ЗАПОРУКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ВИПУСКНИКІВ ЗВО НА РИНКУ ПРАЦІ.....	60
<i>Пристапа А., Будник В.</i> ВПРОВАДЖЕННЯ ІМЕРСИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НУ «ЧЕРНІГІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА»	63
<i>Ріпей М.</i> СТВОРЕННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНОЇ ПРЕЗЕНТАЦІЇ ЯК ЗАХОПЛИВИЙ СПОСІБ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ ДО ПРАКТИЧНИХ ЗАНЯТЬ	65
<i>Сіроклин В., Бондаренко Г.</i> ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ У ЗВО.....	67
<i>Стрелко О., Нестеренко Г., Музикін М., Бібік С.</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМАЛЬНОЇ ТА НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ	69
<i>Тітомир Ю.</i> ДОСВІД СВІТОВОЇ І ВІТЧИЗНЯНОЇ ПРАКТИКИ В ЗАЛУЧЕННІ АЛЬТЕРНАТИВНОГО ФІНАНСУВАННЯ НАУКОВИХ ПРОЄКТІВ	70
<i>Ткаченко І., Яковенко С.</i> ВЗАЄМОДІЯ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ І РИНКУ ПРАЦІ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ СУЧАСНОГО УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА.....	72
<i>Шаповаленко М., Братко М.</i> РОЗВИТОК ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ СУЧАСНОГО КОРПОРАТИВНОГО СЕРЕДОВИЩА.....	74

РОЗВИТОК ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ ПЕРСОНАЛУ В УМОВАХ СУЧАСНОГО КОРПОРАТИВНОГО СЕРЕДОВИЩА

© *Марія Шаповаленко¹, Марія Братко², 2021*

Київський університет імені Бориса Грінченка (Київ, Україна),
¹студентка магістерської програми “Корпоративна освіта та розвиток персоналу”
²доктор педагогічних наук, доцент

Формування нових політичних, соціально-економічних, соціально-культурних відносин у суспільстві певним чином залежить від того, наскільки кожна особистість займає активну життєву позицію, готова до участі в демократичному управлінні суспільством, є лідером у власному житті.

Сучасні дослідження проблеми лідерства доводять, що лідером стає особистість із лідерськими якостями, яка здатна реалізувати їх у відповідних ситуаціях, але в науковій соціально-педагогічній літературі технології формування лідерських якостей особистості у виховному процесі розроблені недостатньо. Отже, оскільки існує об’єктивна потреба в лідерстві, проблема формування лідерських якостей є актуальною.

Проблеми виховання лідерів, створення умов для розвитку лідерських якостей і формування соціально активної особистості розглядають у своїх дослідженнях Д. Алфімов [1], Т. Прохоренко [2], К. Садохіна [3], В. Татенко [5], В. Ягоднікова [6], С.Калашнікова [4] тощо.

Цілеспрямоване формування лідерських якостей відбувається у процесах розвитку, навчання, виховання, спілкування та діяльності особистості. Лідерство є одним із процесів організації взаємодії у групі, сутність якого полягає в застосуванні впливу одних членів групи на інших задля створення оптимальних умов для досягнення цілей групи та виконання її актуальних завдань. Отже, ми розуміємо що розвиток лідерства відбувається упродовж усього життя людини.

Лідерські якості – це сукупність стійких властивостей, рис, характеристик особистості, які обумовлюють її лідерську позицію та поведінку в організації й спрямуванні членів колективу для досягнення спільних цілей, що виявляється в здатності: виділитися у важливій для колективу ситуації чи діяльності; здійснювати помітний вплив на формування групових інтересів та поведінку членів колективу; ініціювати ефективні підходи для досягнення актуальних для колективу цілей, згуртовувати членів колективу для їх реалізації; планувати, організувати, контролювати діяльність членів колективу, приймати рішення для досягнення поставлених перед колективом цілей та брати відповідальність за його діяльність; завойовувати авторитет серед членів колективу, бути прикладом для них.

Отже, для нашої теми важливо зрозуміти чим саме відрізняється лідер від керівника, оскільки у корпоративному середовищі частіше за все ці поняття змішуються. Тому вкрай важливо зробити передусім термінологічні уточнення і розвести поняття «лідер» і «керівник».

Б. Паригін [7] називає наступні відмінності лідера і керівника:

1) лідер в основному покликаний здійснювати регуляцію міжособистісних стосунків в групі, тоді як керівник здійснює регуляцію офіційних стосунків групи як деякої соціальної організації;

2) лідерство можна констатувати в умовах мікросередовища (яким і є мала група), керівництво – елемент макросередовища, тобто воно пов’язане з усією системою громадських стосунків;

3) лідерство виникає стихійно, керівник всякої реальної соціальної групи або призначається, або обирається, але так чи інакше цей процес не є стихійним, а, навпроти, цілеспрямованим, здійснюваним під контролем різних елементів соціальної структури;

4) явище лідерства менш стабільно, висунення лідера великою мірою залежить від настрою групи, тоді як керівництво – явище стабільніше;

5) керівництво підлеглими на відміну від лідерства має набагато певнішу систему різних санкцій, яких в руках лідера немає;

6) процес ухвалення рішення керівником (і взагалі в системі керівництва) значно складніший і опосередкований безліччю різних обставин і міркувань, що не обов'язково кореняться в цій групі, тоді як лідер приймає більш безпосередні рішення, що стосуються групової діяльності;

7) сфера діяльності лідера – в основному мала група, де він і є лідером, сфера дії керівника ширша, оскільки він представляє малу групу в ширшій соціальній системі.

Лідерство – це психологічна характеристика поведінки певних членів групи, а керівництво більшою мірою є соціальна характеристика стосунків в групі, передусім з точки зору розподілу ролей управління і підпорядкування. На відміну від лідерства керівництво виступає, як регламентований суспільством правовий процес.

Нами опитано 8 студентів магістерської програми “Корпоративна освіта та розвиток персоналу” щодо з'ясування їхньої думки про феномен лідерства. Більшість з опитаних (5) знають і використовують поняття *лідер*, але вагаються щодо визначення дефініції. З них 4 здобувачів освіти вважають, що «лідерами народжуються, а тому виховувати лідерів – нереальна задача»; 2 здобувачів освіти наполягають, що «в кожному є лідерський потенціал, його варто відкрити і розвивати»; 2 мають думку, що «людина може бути лідером для одних людей, а інші не сприйматимуть її лідером». Опанувавши зміст курсу «Лідерство в освіті» (викладач – доктор пед. наук, доцент Братко М.), в рамках магістерської програми “Корпоративна освіта та розвиток персоналу” 100 % здобувачів освіти визнали, що він є корисним для їхнього становлення, як людей і фахівців. Цей курс їх надихнув на знайомство з літературою, яка розкриває сутність феномену лідерства, сприяв більш уважному ставленню до власної особистості та спонукав до роботи над собою щодо розвитку якостей лідера.

Отже, можна зробити висновок, що розвиток лідерських якостей та становлення лідера як такого, відбувається майже на кожному етапі нашого життя, особливо відчутним це стає коли ми маємо проявити свої лідерські якості, на етапі навчання або будівництва кар'єри, оскільки саме в таких ситуаціях ми можемо проявити себе як найбільше. Аналіз соціально-педагогічної літератури доводить, що виховання лідерських якостей – це важливий аспект у становленні молодшої особистості, тож починати його потрібно якомога раніше.

1. Алфімов Д. В. Зміст феномену «лідерські якості особистості» / Д. В. Алфімов // Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах : зб. наук. пр. / Класич. приват. ун-т ; [голова ред. ради : А. О. Монаснко ; редкол. : Т. І. Сущенко (голов. ред.) та ін.]. – Запоріжжя, 2010. – Вип. 11 (64). – С. 44–51.

2. Прохоренко Т. Г. Лідерство як форма самоствердження особистості в малій групі / Т. Г. Прохоренко, О.П. Зборовська, Г. А. Носирева // Вісн. Міжнар. слов'ян. ун-ту. Сер. : Соціологічні науки. – 2008. – Т. 11, № 1. – С. 8–13.

3. Садохіна К. С. Психолого-педагогічні умови формування лідерських якостей підлітків / К. С. Садохіна // Проблеми сучасної психології. – 2010. – Вип. 9. – С. 439–448.

4. Калашнікова С. Розвиток лідерського потенціалу сучасного університету: основи та інструменти: Навчальний посібник / С. Калашнікова. – К. : ДП «НВЦ «Пріоритети», 2016. – 44с.

5. Татенко В. Типологія лідерства / В. Татенко // Психолог. – 2006. – № 34. – С. 12–14

6. Ягоднікова В. Виховання лідерів / В. Ягоднікова // Виховна робота в школі. – 2009. – № 10. – С. 2–36.

7. Парыгин, Б. Д. Социальная психология: истоки и перспективы. – С.-Пб. : СПбГУП, 2010. – 156 с.